

Binkoštna nedelja

Pirniče, 9. junij 2019

»Duh vere, upanja in ljubezni«

O Svetem Duhu, dragi bratje in sestre, je pravzaprav težko govoriti, ker ga ne vidimo. A če smo iskreni in pozorni, lahko zaslutimo in morda celo začutimo njegovo navzočnost. Ne gre za navzočnost v naravi, v smislu take ali drugačne energije, kot bi ga radi prikazali nekateri: Sveti Duh je navzoč in deluje v človekovi notranjosti, v srcu. Tam najdemo učinke njegovega delovanja; od tam vemo, da obstaja.

Jezus je delovanje Svetega Duha primerjal z vetrom: *»Veter veje, koder hoče«*, je dejal Nikodemu, *»njegov glas slišiš, pa ne veš, od kod prihaja in kam gre. Tako je z vsakim, ki je rojen iz Duha«*. Če gledaš drevje v vetru, vidiš, da se priklanja, premika veje, se nemara celo zlomi; ne vidiš pa tega, ki to gibanje in spremembe povzroča: vetra. Tako je s Svetim Duhom: človeku, ki ga je deležen se življenje popolnoma spremeni, pa je pogosto težko videti zakaj. V moči Svetega Duha namreč na življenje gleda popolnoma drugače kot prej: vse kar vidi in zaznava mu govori o Bogu. Sveti Duh mu spreminja vrednote: vse kar ga približuje Bogu je dragoceno; kar ga od Boga oddaljuje je odveč. V moči Svetega Duha evangeliji niso več zgolj zapisane besede o življenju in delu učitelja Jezusa iz Nazareta izpred 2000 let, temveč postanejo živi, med nami navzoči Jezus Kristus sam. V moči Svetega Duha zakramenti niso več prazno ponavljanje obredja temveč čudovito srečanje s prijateljem, ki te ima resnično rad, ki ti iskreno pomaga in te sprejema takšnega kakršen si. Da, Sveti Duh v globini spreminja človeka.

V Apostolskih delih, ko ta popisujejo prve binkošti, prihod Svetega Duha na Jezusove učence 50 dni po Jezusovem vstajenju od mrtvih, vidimo, kako je Sveti Duh iz preplašenih, bojazljivih Galilejcev, naredil smele in pogumne oznanjevalce Jezusovega evangelija. Kako so ti iz zaklenjene sobe, kjer so bili zbrani iz strahu pred Judi, stopili na Jeruzalemske ulice in s ponosom ter povzdignjenim glasom spregovorili o čudovitih rečeh, ki so jim bili priča. Sveti Duh zares v globini spreminja človeka.

Kaj pa mi, bratje in sestre? Kako se na nas pozna, da smo prejeli Svetega Duha?

Sveti Duh je v prvi vrsti duh ljubezni. Kjer vidimo, da ljubezen premaguje sovraštvo in odpuščanje zmaguje nad užaljenostjo, tam je na delu Sveti Duh. V svetu, kjer so naši odnosi bolj ali manj zaznamovani z logiko tržnih zakonitosti (v smislu: daj - dam), ni prostora za Svetega Duha. Sveti Duh je namreč duh zastonjskoti, velikodušnosti, nepreračunljivosti. Kjer vidimo, da dejanja odražajo

to držo, držo ko na sočloveka in na svet ne gledamo zgolj z vidika koristi, ampak z ljubeznijo, tam je na delu Sveti Duh.

Sveti Duh je duh vere. Pavel čisto naravnost pove: »*Nihče ne more reči: 'Jezus je Gospod', razen v Svetem Duhu.*« Brez Svetega Duha bi bil Jezus zgolj ena od zgodovinskih osebnosti, ki je sicer močno posegel v človeško zgodovino, ampak nič več. V moči Svetega Duha pa v njem prepoznamo Boga samega. Jezus ni zgolj zgodovinska osebnost, ampak je Kristus, Božji Sin, katerega odrešilna žrtev na križu je v samem jedru spremenila svet in človeštvo. In če verujemo, da je Jezus res Božji Sin, ob njegovih besedah in zgledu njegovega življenja ne moremo ostati ravnodušni. Njegova žrtev za nas, njegova ljubezen nas nagovarja in zahteva, da nanjo odgovorimo. In odgovorimo lahko le tako, da tudi sami živimo v ljubezni med seboj.

Končno je Sveti Duh tudi duh upanja. Če imamo Svetega Duha, nikdar ne obupamo nad sočlovekom, pa čeprav, gledano s človeškimi očmi, ni veliko možnosti za spremembe. Mar niso Jezusovi učenci ravno v moči Svetega Duha, nagovorili Jeruzalemčane in upali na njihovo spreobrnjenje, čeprav so ti zgolj dva tedna prej pred Pilatom zahtevali Jezusovo smrt? V moči Svetega Duha človek ohranja upanje tudi v najtežjih situacijah: upanje, da tudi preizkušnja v kateri smo se znašli ima svoj smisel in nam bo pomagala, da bomo sposobni storiti korak naprej.

Bratje in sestre! Sveti Duh, duh vere, upanja in ljubezni, naj nam vedno znova dviga pogled proti nebu, od koder pričakujemo rešitev. Sveti Duh nas spreminja in dela boljše, zato se ne utrudimo vedno znova prositi zanj. Jezus sam je namreč obljubil: »*Če torej vi, ki ste hudobni, znate dajati svojim otrokom dobre darove, koliko bolj bo nebeški Oče dal Svetega Duha tistim, ki ga prosijo.*« Amen.